

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG

(2002/C 75 E/04)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 581 slutlig — 2001/0245(COD)

(Framlagt av kommissionen den 23 oktober 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

att behöva minska de globala utsläppen av växthusgaser med ungefär 70 % jämfört med 1990 års nivåer.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

(3) Förenta nationernas konvention om klimatförändringen, som godkändes genom rådets beslut 94/69/EG av den 15 december 1993 om slutande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring⁽⁴⁾, har som slutgiltigt mål att koncentrationen av växthusgaser i atmosfären skall stabiliseras på en nivå som förhindrar farlig antropogen interferens med klimatsystemet.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

(4) Kyotoprotokollet, som godkändes genom rådets beslut ./. . ./EG av den . . . [om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt uppfyllande av åtaganden inom ramen för detta], kommer, när det träder i kraft, att förplikta gemenskapen och medlemsstaterna att minska de sammanlagda antropogena utsläppen av sådana växthusgaser som anges i förteckningen i bilaga A till protokollet med 8 % jämfört med 1990 års nivåer under perioden 2008–2012.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i överensstämmelse med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Genom grönboken om handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen⁽¹⁾ inleddes en debatt i hela Europa om huruvida det är lämpligt med ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen, och hur detta skulle fungera. I meddelandet om det europeiska klimatförändringsprogrammet⁽²⁾ beaktas möjligheterna att införa gemenskapsstrategier och -åtgärder genom en process där alla berörda parter deltar, inbegripet ramar för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i gemenskapen grundade på grönboken. I sina slutsatser av den 8 mars 2001 bekräftar rådet att det europeiska klimatförändringsprogrammet och den verksamhet som grundas på grönboken är av största vikt, och betonar att det finns ett trängande behov av konkreta åtgärder på gemenskapsnivå.

(5) Gemenskapen och dess medlemsstater har enats om att gemensamt uppfylla sina åtaganden att minska de antropogena utsläppen av växthusgaser enligt Kyotoprotokollet, i enlighet med beslut ./. . ./EG [av den . . . om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt uppfyllande av åtaganden inom ramen för detta].

(2) I det sjätte miljöhandlingsprogrammet: Miljö 2010: Vår framtid – vårt val⁽³⁾ fastställs att klimatförändringen är en prioriterad fråga för åtgärder, och att ett system för handel med utsläppsrätter som omfattar hela gemenskapen bör upprättas till 2005. I programmet anges att gemenskapen håller fast vid sitt åtagande att minska sina utsläpp av växthusgaser med 8 % till 2008-2012 jämfört med 1990 års nivåer, och att man på längre sikt kommer

(6) Genom rådets beslut 93/389/EEG av den 24 juni 1993 om en övervakningsmekanism för utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser i gemenskapen⁽⁵⁾, införs en mekanism för övervakning av utsläppen av växthusgaser och bedömning av framstegen i fråga om att uppfylla de åtaganden som gjorts i fråga om sådana utsläpp. Denna mekanism kommer att vara till hjälp för medlemsstaterna när de fastställer den sammanlagda mängden av utsläppsrätter som de kan fördela.

(7) Det krävs gemenskapsbestämmelser om medlemsstaternas fördelning av utsläppsrätter för att bevara den inre marknadens integritet och undvika snedvridning av konkurrensen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 87.

⁽²⁾ KOM(2000) 88.

⁽³⁾ KOM(2001) 31.

⁽⁴⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 167, 9.7.1993, s. 31. Beslutet ändrat genom rådets beslut 1999/296/EG (EGT L 117, 5.5.1999, s. 35).

- (8) Medlemsstaterna bör se till att verksamhetsutövare inom vissa bestämda verksamhetsområden övervakar och rapporterar sina utsläpp av de växthusgaser som angivits för dessa verksamhetsområden.
- (9) Medlemsstaterna bör föreskriva påföljder för överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv, och se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (10) För att garantera insyn bör allmänheten ha tillgång till uppgifter om fördelningen av utsläppsrätter och resultaten av övervakningen av utsläppen och detta bör endast begränsas av bestämmelserna i direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation⁽¹⁾.
- (11) Medlemsstaterna bör lämna in en rapport om genomförandet av detta direktiv, som bör sammanställas i enlighet med rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljö⁽²⁾.
- (12) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (13) I rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽⁴⁾ fastställs allmänna ramar för förebyggande och begränsning av föroreningar, som kan omfatta tillstånd för utsläpp av växthusgaser. Direktiv 96/61/EG bör ändras så att inga gränsvärden sätts för direkta utsläpp av växthusgaser från anläggningar som omfattas av det här direktivet, utan att det påverkar andra bestämmelser i direktiv 96/61/EG.
- (14) Eftersom målet att upprätta ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i gemenskapen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna var för sig, utan på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (15) Detta direktiv är förenligt med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringen och med Kyotoprotokollet. Direktivet bör ses över mot bakgrund av utvecklingen på detta område, och för att ta hänsyn till erfarenheter som görs i samband med att det genomförs och till framsteg i fråga om övervakning av växthusgasutsläpp.
- (16) Handel med utsläppsrätter bör ingå i ett omfattande och samordnat paket av strategier och åtgärder som genomförs på medlemsstats- och gemenskapsnivå. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget är det lämpligt att för de verksamheter som omfattas av gemenskapens system för handel med utsläppsrätter för växthusgas ta hänsyn till nivån på sådan beskattning som syftar till att uppnå samma mål. Vid översynen av detta direktiv bör man ta hänsyn till i vilken utsträckning dessa mål uppnåtts.
- (17) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Syfte**

Genom detta direktiv införs ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i gemenskapen, som syftar till att minska utsläppen av växthusgaser på ett kostnadseffektivt sätt.

Artikel 2**Tillämpningsområde**

1. Detta direktiv skall gälla för utsläpp från de verksamheter som anges i bilaga I av sådana växthusgaser som angivits för dessa verksamheter.
2. Detta direktiv skall inte påverka några bestämmelser i direktiv 96/61/EG som rör energieffektivitet.

Artikel 3**Definitioner**

I detta direktiv avses med

- a) *utsläppsrätt*: en rätt att släppa ut ett ton koldioxidekvivalenter under en fastställd period, som endast gäller för att uppfylla de krav som fastställs i detta direktiv och som kan överföras i enlighet med bestämmelserna i direktivet,

⁽¹⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1990, s. 48.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

- b) *utsläpp*: utsläpp i atmosfären av växthusgaser från källor belägna inom en anläggning,
- c) *växthusgaser*: de gaser som anges i bilaga II,
- d) *tillstånd för utsläpp av växthusgaser*: ett tillstånd som utfärdas i enlighet med artiklarna 5 och 6,
- e) *anläggning*: en fast teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I utförs,
- f) *verksamhetsutövare*: en person som driver eller innehar en anläggning, eller, där detta föreskrivs i nationell lagstiftning, varje person som har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt,
- g) *person*: en fysisk eller juridisk person,
- h) *allmänheten*: en eller flera fysiska eller juridiska personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanlutningar, organisationer eller grupper,
- i) *ton koldioxidekvivalenter*: ett ton koldioxid (CO₂) eller en mängd av någon annan växthusgas som anges i bilaga II som har en motsvarande potential för global uppvärmning.

Artikel 4

Tillstånd för utsläpp av växthusgaser

Medlemsstaterna skall se till att inga anläggningar efter den 1 januari 2005 bedriver sådan verksamhet som anges i bilaga I som resulterar i utsläpp av en växthusgas som angivits för den verksamheten, såvida inte verksamhetsutövaren har ett tillstånd som utfärdats av en behörig myndighet i enlighet med artiklarna 5 och 6.

Artikel 5

Ansökningar om tillstånd

En ansökan om tillstånd att släppa ut växthusgaser som lämnas till den behöriga myndigheten skall innehålla uppgifter om följande:

- Anläggningen och de verksamheter som bedrivs där.
- Råvaror och insatsvaror vars användning sannolikt kommer att leda till utsläpp.
- Utsläppskällorna inom anläggningen.
- Planerade åtgärder för att övervaka utsläpp, i överensstämmelse med de riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 14.

Ansökan skall dessutom innehålla en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som avses i första stycket.

Artikel 6

Villkor för tillståndet och tillståndets innehåll

1. Den behöriga myndigheten skall utfärda tillstånd för utsläpp av växthusgaser från hela eller en del av en anläggning, om den anser att verksamhetsutövaren är i stånd att övervaka och rapportera utsläppen.

Ett tillstånd kan omfatta en eller flera anläggningar på samma plats som drivs av samma verksamhetsutövare.

2. Tillstånd för utsläpp av växthusgaser skall innehålla följande:

- Verksamhetsutövarens namn och adress.
- En redogörelse för anläggningens verksamheter och utsläpp.
- Övervakningskrav som skall innefatta övervakningsmetod och -frekvens.
- Rapporteringskrav.
- Krav på att överlämna utsläppsrätter motsvarande de sammanlagda utsläppen från anläggningen under kalenderåret, efter kontroll i enlighet med artikel 15, senast tre månader efter det berörda kalenderårets slut.

Artikel 7

Förändringar av anläggningarna

Verksamhetsutövaren skall informera de behöriga myndigheterna om alla planerade förändringar av anläggningens art eller funktion, eller utvidgningar av anläggningen, som kan innebära att tillstånden för utsläpp av växthusgaser bör förnyas. Där så är lämpligt skall den behöriga myndigheten förnya tillstånden.

Om en ny verksamhetsutövare tar över driften av en anläggning, skall den behöriga myndigheten förnya tillståndet och ange den nya verksamhetsutövarens namn och adress.

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EG

För anläggningar där sådan verksamhet bedrivs som anges i bilaga I till direktiv 96/61/EG skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att villkoren och förfarandena för utfärdande av tillstånd för utsläpp av växthusgaser samordnas med de villkor och förfaranden som gäller för tillstånd enligt det direktivet. Kraven i artiklarna 5, 6 och 7 i detta direktiv får samordnas med de förfaranden som anges i direktiv 96/61/EG.

Artikel 9

Nationella fördelningsplaner

1. Varje medlemsstat skall för var och en av de perioder som avses i artikel 11.1 och 11.2 upprätta en nationell plan över det sammanlagda antalet utsläppsrätter som medlemsstaten avser att fördela för den perioden, och hur fördelningen skall genomföras. Planen skall utgå från objektiva och öppna kriterier, däribland dem som anges i bilaga III.

För den period som avses i artikel 11.1 skall planerna offentliggöras och anmälas till kommissionen och till de övriga medlemsstaterna senast den 31 mars 2004. För de följande perioderna skall planerna offentliggöras och anmälas till kommissionen och till de övriga medlemsstaterna senast arton månader före den berörda periodens början.

2. De nationella fördelningsplanerna skall granskas av den kommitté som avses i artikel 23.1.

3. Inom tre månader efter det att en nationell fördelningsplan anmälts av en medlemsstat i enlighet med punkt 1 kan kommissionen avvisa planen eller delar av denna, på den grunden att den är oförenlig med de kriterier som anges i bilaga III eller med artikel 10. Medlemsstaten skall fatta beslut enligt artikel 11.1 eller 11.2 endast om kommissionen godtagit de föreslagna ändringarna.

Artikel 10

Fördelningsmetod

1. För den treårsperiod som inleds den 1 januari 2005 skall medlemsstaterna fördela utsläppsrätter gratis.

2. Kommissionen skall fastställa en harmoniserad fördelningsmetod för den femårsperiod som börjar den 1 januari 2008 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2.

Artikel 11

Fördelning och utfärdande av utsläppsrätter

1. För den treårsperiod som börjar den 1 januari 2005 skall varje medlemsstat bestämma det sammanlagda antalet utsläppsrätter som medlemsstaten skall fördela för den perioden, och fördelningen av utsläppsrätterna till verksamhetsutövare för varje anläggning. Detta beslut skall fattas minst tre månader innan den berörda perioden börjar, och skall utgå från den nationella fördelningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 9 och i överensstämmelse med artikel 10, samt med vederbörlig hänsyn tagen till allmänhetens synpunkter.

2. För den femårsperiod som börjar den 1 januari 2008, samt för varje påföljande femårsperiod, skall varje medlemsstat bestämma det sammanlagda antalet utsläppsrätter som medlemsstaten skall fördela för den perioden, och fördelningen av utsläppsrätterna till verksamhetsutövare för varje anläggning.

Detta beslut skall fattas minst tolv månader innan den berörda perioden börjar, och skall utgå från den nationella fördelningsplan som utarbetats i enlighet med artikel 9 och i överensstämmelse med artikel 10, samt med vederbörlig hänsyn tagen till allmänhetens synpunkter.

3. Beslut som fattas i enlighet med punkterna 1 och 2 skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget, särskilt artiklarna 87 och 88 i detta. När medlemsstaterna beslutar om fördelning av utsläppsrätter skall de beakta behovet av att ge nya verksamhetsutövare tillgång till utsläppsrätter.

4. Den behöriga myndigheten skall senast den 28 februari varje år under den period som avses i punkt 1 och 2 utfärda en andel av det sammanlagda antalet utsläppsrätter.

Artikel 12

Överföring, överlämnande och annullering av utsläppsrätter

1. Medlemsstaterna skall se till att utsläppsrätter kan överföras mellan personer inom gemenskapen utan andra begränsningar än dem som anges i eller antas i enlighet med detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall se till att utsläppsrätter som utfärdats av en annan medlemsstats behöriga myndighet erkänns för att en verksamhetsutövare skall kunna fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 3.

3. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren för varje anläggning senast den 31 mars varje år överlämnar det antal utsläppsrätter som motsvarar de sammanlagda utsläppen från anläggningen under det gångna kalenderåret i överensstämmelse med den kontroll som utförts i enlighet med artikel 15, och att dessa utsläppsrätter därefter annulleras.

4. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att utsläppsrätter när som helst kan annulleras på innehavarens begäran.

Artikel 13

Utsläppsrätternas giltighet

1. Utsläppsrätterna skall gälla under den period som anges i artikel 11.1 eller 11.2 för vilken de utfärdats.

2. Utsläppsrätter som inte längre är giltiga och som inte överlämnats och annullerats i enlighet med artikel 12.3 skall, tre månader efter det att den första femårsperioden som avses i artikel 11.2 börjat löpa, annulleras av den behöriga myndigheten.

Medlemsstaterna kan utfärda utsläppsrätter till personer för den innevarande perioden i syfte att ersätta utsläppsrätter som innehafts av dessa personer och som annulleras i enlighet med första stycket.

3. Utsläppsrätter som inte längre är giltiga och som inte överlämnats och annullerats i enlighet med artikel 12.3 skall, tre månader efter det att varje därpå följande femårsperiod som avses i artikel 11.2 börjat löpa, annulleras av den behöriga myndigheten.

Medlemsstaterna skall utfärda utsläppsrätter till personer för den innevarande perioden i syfte att ersätta utsläppsrätter som innehåfts av dessa personer och som annulleras i enlighet med första stycket.

Artikel 14

Riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp

1. Kommissionen skall anta riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp från de verksamheter som anges i bilaga I av växthusgaser som anges för dessa verksamheter, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2. Riktlinjerna skall grundas på de principer för övervakning och rapportering som anges i bilaga IV.

2. Medlemsstaterna skall se till att utsläppen övervakas i enlighet med dessa riktlinjer.

3. Medlemsstaterna skall se till att varje verksamhetsutövare vid en anläggning i slutet av varje kalenderår rapporterar utsläppen från anläggningen under det berörda kalenderåret till den behöriga myndigheten i enlighet med dessa riktlinjer.

Artikel 15

Kontroll

Medlemsstaterna skall se till att rapporter som lämnas in av verksamhetsutövarna i enlighet med artikel 14.3 kontrolleras i enlighet med kriterierna i bilaga V och att de behöriga myndigheterna underrättas om detta.

Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövare, vars rapporter har kontrollerats avseende det föregående årets utsläpp och inte befunnits vara tillfredsställande i enlighet med de kriterier som anges i bilaga V senast den 31 mars varje år, inte kan överföra fler utsläppsrätter förrän en rapport från den berörda verksamhetsutövaren kontrollerats och befunnits vara tillfredsställande.

Artikel 16

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla

dessa bestämmelser till kommissionen senast den 31 december 2003 och alla senare ändringar av dem så snart som möjligt.

2. Medlemsstaterna skall offentliggöra namnen på de verksamhetsutövare som överträtt de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövare som inte senast den 31 mars varje år överlämnar tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka anläggningens utsläpp under det föregående året åläggs att betala böter för överskridande av utsläppsrätterna. Böterna för varje ton koldioxidekvivalenter som släpps ut av den anläggning för vilken verksamhetsutövaren inte överlämnat tillräckligt många utsläppsrätter skall vara det högsta av beloppen 100 euro eller det dubbla genomsnittliga marknadspriset under perioden den 1 januari till den 31 mars det året för utsläppsrätter som gäller för utsläpp under det föregående året. Betalning av böterna skall inte befria verksamhetsutövaren från skyldigheten att överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar de överskridande utsläppen när denne skall överlämna utsläppsrätter för det följande året.

4. Under den treårsperiod som börjar den 1 januari 2005 skall medlemsstaterna, för varje ton koldioxidekvivalenter som släpps ut av den anläggning för vilken verksamhetsutövaren inte överlämnat tillräckligt många utsläppsrätter, utfärda lägre böter som uppgår till det högsta av beloppen 50 euro eller det dubbla genomsnittliga marknadspriset under perioden den 1 januari till den 31 mars det året för utsläppsrätter som gäller för utsläpp under det föregående året. Betalning av böterna skall inte befria verksamhetsutövaren från skyldigheten att överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar de överskridande utsläppen när denne skall överlämna utsläppsrätter för det följande året.

Artikel 17

Tillgång till information

Beslut om fördelning av utsläppsrätter och sådana rapporter om utsläpp som krävs enligt tillståndet för utsläpp av växthusgas och som innehas av den behöriga myndigheten skall göras tillgängliga för allmänheten av den myndigheten, med de begränsningar som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 90/313/EEG.

Artikel 18

Behörig myndighet

Medlemsstaterna skall vidta de administrativa åtgärder som krävs, däribland utse en eller flera lämpliga behöriga myndigheter, för att genomföra bestämmelserna i detta direktiv. Om fler än en myndighet utses skall deras verksamhet inom ramen för detta direktiv samordnas.

Artikel 19

Register

1. Medlemsstaterna skall upprätta och föra ett register för att se till att utfärdande, innehav, överföring och annullering av utsläppsrätter redovisas korrekt. Medlemsstaterna kan föra sina register inom ramen för ett konsoliderat system tillsammans med en eller flera andra medlemsstater.
2. Alla personer har rätt att inneha utsläppsrätter. Registret skall omfatta separata konton för redovisningen av de utsläppsrätter som innehas av varje person till vilken utsläppsrätter utfärdas eller överförs.
3. För att genomföra detta direktiv skall kommissionen anta en förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2 för att införa ett standardiserat och säkert system av register i form av standardiserade elektroniska databaser som innehåller gemensamma uppgifter för spårning av utfärdande, innehav, överföring och annullering av utsläppsrätter, samt för att i förekommande fall garantera sekretess och se till att överföringar inte genomförs där detta skulle vara oförenligt med åtaganden inom ramen för Kyotoprotokollet.

Artikel 20

Central förvaltare

1. Kommissionen skall utse en central förvaltare som skall föra en oberoende transaktionsförteckning i vilken utfärdande, överföring och annullering av utsläppsrätter redovisas.
2. Den centrala förvaltaren skall genomföra automatiska kontroller av varje transaktion i registren med hjälp av den oberoende transaktionsförteckningen, för att se till att inga oegentligheter uppkommer vid utfärdandet, överföringen eller annulleringen av utsläppsrätter.
3. Om oegentligheter framkommer vid en automatisk kontroll skall den centrala förvaltaren underrätta den eller de medlemsstater som berörs av detta, och den berörda medlemsstaten skall inte registrera den ifrågakvarande transaktionen eller senare transaktioner med de berörda utsläppsrätterna förrän oegentligheterna avhjälpats.

Artikel 21

Medlemsstaternas rapportering

1. Medlemsstaterna skall varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv. I rapporten skall särskild uppmärksamhet ägnas metoderna för fördelning av utsläppsrätter, förändring av register, tillämpningen av riktlinjerna om övervakning och rapportering, kontrollen samt frågor som gäller efterlevnaden av direktivet. Den första rapporten skall skickas till kommissionen senast den 31 maj 2005. Den

skall sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som utformas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Dessa frågeformulär eller mallar skall sändas till medlemsstaterna senast sex månader innan tidsfristen för inlämnandet av den första rapporten löper ut.

2. Kommissionen skall på grundval av de rapporter som avses i punkt 1 inom tre månader från det att medlemsstaternas rapporter inkommit offentliggöra en rapport om tillämpningen av direktivet.

3. Kommissionen skall organisera ett informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter som skall avse utvecklingen av utfärdandet av utsläppsrätter, förändring av register, övervakning, rapportering, kontroll och efterlevnad.

Artikel 22

Ändringar av bilaga III

Kommissionen kan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2 ändra bilaga III på grundval av de rapporter som utarbetas i enlighet med artikel 21 och de erfarenheter som görs av tillämpningen av direktivet.

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats med stöd av artikel 8 i beslut 93/389/EEG.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.
3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 24

Kopplingar till andra system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser

1. Gemenskapen kan sluta avtal med tredje land för att möjliggöra ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapens system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser och andra system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med de regler som fastställs i artikel 300 i fördraget.

2. Om ett sådant avtal som avses i punkt 1 har slutits skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 23.2 utarbeta erforderliga bestämmelser om ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter inom ramen för det avtalet.

*Artikel 25***Ändring av direktiv 96/61/EG**

I direktiv 96/61/EG skall följande stycke läggas till artikel 9.3:

”Om utsläppen av växthusgaser från en anläggning fastställs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv ./. ./.EG av den . . . [om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgas inom gemenskapen och ändring av rådets direktiv 96/61/EG] (*) för en verksamhet som bedrivs vid den anläggningen, skall tillståndet inte omfatta gränsvärden för direkta utsläpp av denna gas, såvida detta inte är nödvändigt för att förhindra betydande lokala föroreningar. Vid behov skall de behöriga myndigheterna ändra tillståndet i syfte att avlägsna gränsvärdet för utsläpp.

(*) EGT L . . .”

*Artikel 26***Översyn**

1. På grundval av de framsteg som gjorts i fråga om övervakning av utsläpp av växthusgaser kan kommissionen senast den 31 december 2004 till Europaparlamentet och rådet överlämna ett förslag om att ändra bilaga I så att den skall innefatta andra verksamheter och utsläpp av andra växthusgaser som anges i bilaga II.

2. På grundval av erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv och de framsteg som gjorts i fråga om övervakningen av utsläpp av växthusgaser, och med hänsyn tagen till den internationella utvecklingen, kan kommissionen sammanställa en rapport om tillämpningen av direktivet och undersöka:

a) om bilaga I bör ändras för att innefatta andra verksamheter och utsläpp av andra växthusgaser som anges i bilaga II, i syfte att ytterligare öka systemets ekonomiska effekter,

- b) vilken harmoniserad fördelningsmetod som krävs,
- c) utnyttjandet av tillgodohavanden från projektbaserade mekanismer,
- d) sambandet mellan handeln med utsläppsätter och andra strategier och åtgärder som genomförs i samma syfte på medlemsstats- och gemenskapsnivå, inbegripet beskattning,
- e) om det är lämpligt att införa ett gemensamt register för hela gemenskapen.

Kommissionen skall senast den 30 juni 2006 överlämna en sådan eventuell rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av förslag.

*Artikel 27***Genomförande**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om dessa lagar och andra författningar.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 28***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 29***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

VERKSAMHETSKATEGORIER SOM AVSES I ARTIKLARNA 2.1, 3, 4, 14.1 OCH 26

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och provning av nya produkter och processer omfattas inte av detta direktiv.
2. Nedan angivna tröskelvärden avser normalt sett produktionskapacitet eller produktion. Om samma näringsidkare utövar flera verksamheter som omfattas av samma rubrik inom en och samma anläggning eller på en och samma plats skall dessa verksamheters produktionskapacitet räknas samman.

Verksamhetsområden	Växthusgaser
Energisektorn	
Förbränningsanläggningar med en tillförd effekt på mer än 20 MW (med undantag för anläggningar för hantering av farligt avfall och hushållsavfall).	Koldioxid
Mineraloljeraffinaderier	Koldioxid
Koksverk	Koldioxid
Produktion och bearbetning av järnmetaller	
Anläggningar för rostning och sintring av metallhaltig malm (inklusive svavelhaltig malm).	Koldioxid
Anläggningar för tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme.	Koldioxid
Mineralindustrin	
Anläggningar för produktion av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dag, eller av kalk i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag.	Koldioxid
Anläggningar för produktion av glas, inklusive sådana som är avsedda för tillverkning av glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag.	Koldioxid
Anläggningar för tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller en ugnskapacitet som överstiger 4 m ³ och med en sättningsdensitet på mer än 300 kg/m ³ .	Koldioxid
Annan verksamhet	
Industriella anläggningar för framställning av	
a) pappersmassa av trä eller andra fibermaterial,	Koldioxid
b) papper och papp där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dag.	Koldioxid

BILAGA II

VÄXTHUSGASER SOM AVSES I ARTIKLARNA 3 OCH 26

Koldioxid (CO₂)
Metan (CH₄)
Dikväveoxid (N₂O)
Fluorkolväten (HFC)
Perfluorkolväten (PFC)
Svavelhexafluorid (SF₆)

BILAGA III

KRITERIER FÖR DE NATIONELLA TILDELNINGSPLANER SOM AVSES I ARTIKEL 9

1. Det sammanlagda antalet utsläppsrätter som tilldelas för en period skall vara förenligt med medlemsstaternas skyldighet att begränsa sina utsläpp enligt beslut ../.../EG och Kyotoprotokollet, varvid hänsyn skall tas till vilken andel av de sammanlagda utsläppen dessa utgör, i jämförelse med utsläpp från källor som inte omfattas av det här direktivet.
2. Den sammanlagda mängden utsläppsrätter som skall tilldelas skall vara förenlig med bedömningen av faktiska och planerade framsteg mot uppfyllandet av de åtaganden som gemenskapen gjort i enlighet med beslut 93/389/EEG.
3. Antalet utsläppsrätter som tilldelas skall vara förenligt med anläggningarnas tekniska möjligheter att minska sina utsläpp.
4. Planen skall vara förenlig med övrig EG-lagstiftning och EG:s övriga politiska styrmedel. I synnerhet skall inga utsläppsrätter tilldelas för att täcka utsläpp som skulle minskas eller förebyggas till följd av gemenskapens lagstiftning om förnybara energikällor i elproduktionen. Hänsyn skall tas till oundvikliga utsläppsökningar till följd av nya krav i lagstiftningen.
5. Planen skall inte diskriminera mellan företag eller sektorer på ett sätt som gör att vissa företag eller verksamheter främjas på ett otillbörligt sätt. Inga anläggningar skall heller erhålla fler utsläppsrätter än de sannolikt kommer att behöva.
6. Planen skall innehålla uppgifter om hur nya verksamhetsutövare skall kunna börja delta i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i medlemsstaten.
7. Planen skall innehålla uppgifter om hur tidiga åtgärder kommer att beaktas.
8. Planen skall ge allmänheten möjlighet att yttra sig, och skall innehålla uppgifter om de arrangemang som medlemsstaten gjort för att ta hänsyn till sådana synpunkter innan beslut fattas avseende tilldelning av utsläppsrätter.

BILAGA IV

DE PRINCIPER FÖR ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING SOM AVSES I ARTIKEL 14

Övervakning av koldioxidutsläpp

Utsläppen skall övervakas antingen genom beräkning eller med hjälp av mätningar.

Beräkning

För beräkning av utsläpp skall följande formel användas:

$$\text{Verksamhetsuppgifter} \times \text{emissionsfaktor} \times \text{oxidationsfaktor}$$

Verksamhetsuppgifter (bränsleförbrukning, produktionstakt osv.) skall övervakas utgående från leveransdata eller mätningar.

Allmänt vedertagna emissionsfaktorer skall tillämpas. Verksamhetsspecifika emissionsfaktorer kan godtas för alla bränslen. Standardvärden kan godtas för alla bränslen utom för icke-kommersiella sådana (avfallsbränslen som däck och processgaser från industrialläggningar). Flötsspecifika standardvärden för kol samt EU-specifika respektive tillverkarlandspecifika standardvärden för naturgas kräver ytterligare utveckling. Standardvärden från FN:s internationella klimatpanel (IPCC) kan godtas för raffinaderiprodukter. Emissionsfaktorn för biomassa skall vara noll.

Om emissionsfaktorn inte reflekterar huruvida delar av kolet är oxiderat eller inte skall dessutom en oxidationsfaktor tillämpas. Om verksamhetsspecifika emissionsfaktorer har beräknats, som redan tar hänsyn till oxidation, behöver oxidationsfaktorn inte tillämpas.

Standardvärden för oxidationsfaktorn som utvecklats i enlighet med direktiv 96/61/EG skall tillämpas om inte verksamhetsutövaren kan visa att verksamhetsspecifika faktorer är mer exakta.

En separat beräkning skall genomföras för varje verksamhetsområde och för varje bränsle.

Mätning

Mätning av utsläpp skall göras med hjälp av standardmetoder eller allmänt vedertagna metoder, och skall styrkas genom kompletterande beräkningar av utsläppen.

Övervakning av utsläpp av andra växthusgaser

Standardiserade eller allmänt vedertagna metoder skall tillämpas.

Rapportering av utsläpp

Varje verksamhetsutövare skall tillhandahålla följande uppgifter i sin rapport från en anläggning:

A. Uppgifter rörande anläggningen, bland annat följande:

- Anläggningens namn.
- Dess adress, med postnummer och land.
- Typ av och antal verksamheter som omfattas av bilaga I och som bedrivs inom anläggningen.
- Adress, telefonnummer, fax och e-postadress till en kontaktperson.
- Namn på anläggningens ägare samt eventuellt moderföretag.

B. För varje verksamhet som omfattas av bilaga I och som genomförs inom den anläggning för vilken utsläppen beräknas:

- Verksamhetsuppgifter.
- Emissionsfaktorer.
- Oxidationsfaktorer.
- Sammanlagda utsläpp.

- C. För varje verksamhet som omfattas av bilaga I och som bedrivs inom den anläggning för vilken utsläppen mäts:
- Sammanlagda utsläpp.
 - Uppgifter om mätmetodernas tillförlitlighet.
- D. För utsläpp från förbränning för energiproduktion skall rapporten dessutom innehålla oxidationsfaktorn såvida inte oxidationen redan tagits med i beräkningen vid utvecklingen av verksamhetsspecifika emissionsfaktorer.

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att samordna rapporteringskraven med befintliga rapporteringskrav, i syfte att i möjligaste mån minska företagens rapporteringsböroda.

BILAGA V

DE KRITERIER FÖR KONTROLL SOM AVSES I ARTIKEL 15

Allmänna principer

1. Utsläppen från varje verksamhet som omfattas av förteckningen i bilaga I skall kontrolleras.
2. Kontrollförfarandet skall omfatta granskning av den rapport som sammanställts i enlighet med artikel 14.3 och av övervakningen under det gångna året. Det skall också omfatta en kontroll av huruvida övervakningssystemen och de rapporterade uppgifterna och den information som ges om utsläppen är tillförlitliga, trovärdiga och korrekta, i synnerhet följande:
 - a) De rapporterade uppgifterna om verksamheterna samt de mätningar och beräkningar som ligger till grund för dessa uppgifter.
 - b) Val och tillämpning av emissionsfaktorer.
 - c) De beräkningar som ligger till grund för fastställandet av de sammanlagda utsläppen.
 - d) Om mätning tillämpas: de valda mätmetodernas lämplighet och tillämpning.
3. Rapporterade utsläpp får endast valideras om det är möjligt att med hjälp av tillförlitliga och trovärdiga uppgifter fastställa utsläppen med hög precision. En hög noggrannhetsnivå innebär att verksamhetsutövaren skall kunna visa följande:
 - a) Att de rapporterade uppgifterna inte är motstridiga.
 - b) Att uppgifterna har samlats in i enlighet med tillämpliga vetenskapliga normer.
 - c) Att de berörda uppgifterna för anläggningen är kompletta och samstämmiga.
4. Kontrollören skall ha tillgång till alla anläggningar och all information som kan beröra de aspekter som skall kontrolleras.
5. Kontrollören skall beakta huruvida anläggningen är registrerad i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).

Metodik

Strategisk analys

6. Kontrollerna skall utgå från en strategisk analys av all verksamhet som genomförs inom anläggningen. Detta förutsätter att kontrollören har en god överblick över alla verksamheter och deras betydelse för utsläppen.

Processanalys

7. I förekommande fall skall kontrollerna av de inlämnade uppgifterna genomföras på plats inom anläggningen. Kontrollören skall tillämpa punktkontroller för att fastställa huruvida de rapporterade uppgifterna är tillförlitliga.

Riskanalys

8. Kontrollören skall kontrollera uppgifternas tillförlitlighet för alla enskilda källor för växthusgasutsläpp som inom en anläggning bidrar till denna anläggnings sammanlagda utsläpp.

9. Utgående från denna analys skall kontrollören uttryckligen fastställa vilka källor som uppvisar en hög risk för felaktiga uppgifter samt andra aspekter av övervaknings- och rapporteringsförfarandet som kan medföra fel i fastställandet av de sammanlagda utsläppen. Detta omfattar i synnerhet valet av emissionsfaktorer och de beräkningar som krävs för att fastställa utsläppen från enskilda utsläppskällor. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt sådana källor och aspekter av övervakningsförfarandet som uppvisar en hög osäkerhetsfaktor.
10. Kontrollören skall ta hänsyn till eventuella effektiva riskkontrollmetoder som tillämpas av verksamhetsutövaren för att minska osäkerhetsfaktorn.

Rapportering

11. Kontrollören skall sammanställa en rapport om valideringsprocessen i vilken det skall anges huruvida den rapport som sammanställts i enlighet med artikel 14.3 är tillfredsställande. I rapporten skall alla frågor som har att göra med det utförda arbetet tas upp. Den rapport som sammanställts i enlighet med artikel 14.3 kan anses vara tillfredsställande om kontrollören finner att uppgifterna om de sammanlagda utsläppen inte är felaktigt återgivna.

Minimikrav avseende kontrollörens kompetens

12. Kontrollören, som skall vara oberoende av verksamhetsutövaren, skall utföra sina uppgifter på ett korrekt, objektivt och professionellt vis och ha kunskap om följande:
 - a) Bestämmelserna i detta direktiv samt relevanta standarder och riktlinjer som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 14.1.
 - b) Lagstiftning och förvaltningsbestämmelser som berör den verksamhet som skall kontrolleras.
 - c) Metoderna för sammanställning av alla uppgifter rörande varje enskild utsläppskälla i anläggningen, och i synnerhet avseende insamling, mätning, beräkning och rapportering av uppgifter.